

Labirint

Ucio

În gând îmi răzbate
Ideea de moarte
Și mintea-mi devine un templu

Nu știu cum se face
Căci inima-mi bate
Dar totul este alb și negru...

Trupul mi se zbate
Nici el nu mai poate
Îmi pierde încetu' cu-ncetu'

Mintea se abate
Nu vrea să mai poarte
Povara-mi de a fi integru

Victoria mă-nfrânge
Curg lacrimi de sânge
Totul se transformă în scrum

Și mintea îmi plânge
Tot ea mă constrânge
Să plec către un loc mai bun

Sincer îmi ajunge
Gândirea-mi strâpunge
Tot ce am iubit pân' acum

Și iar la răscruce
De idei impuse
Aleg să urmez propiu-mi drum